

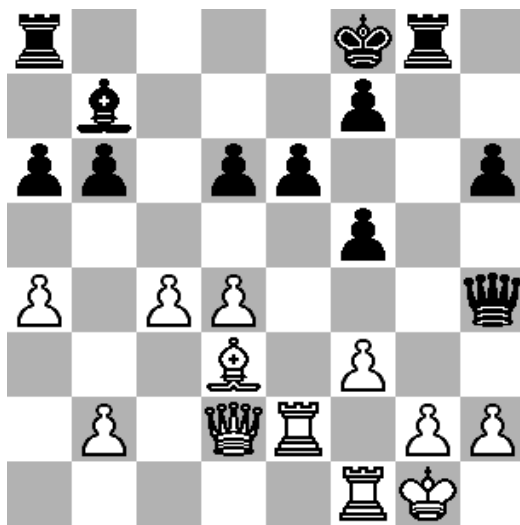
WSC 1 - Almere 5 gespeeld op 26 oktober 2004:

1z P.Wijnand	½ - ½	L.van Dijk	1693
2w D.Spel	½ - ½	P.Alberts	1728
3z W.Birkhoff	0 - 1	P.Tanasale	1752
4w A.Holdorp	½ - ½	W.Peters	1630
5z R.Tijssens	½ - ½	E.Bakker	1715
6w E.van Wigcheren	1 - 0	J.Laterveer	1515
7z W.Blijstra	1 - 0	B.Goldhoorn	1564
8w C.Pieters	½ - ½	G.Mulder	1618

WSC 1	4½ - 3½	Almere 5	

Voor onze tweede externe wedstrijd moesten we thuis aantreden tegen Almere 5 die onderaan stonden na hun 5½ - 2½ nederlaag tegen Tal/DCG 4. De stand ging gelijk op met een drietal snelle remises. Ton Holdorp kwam al rap tot overeenstemming met zijn tegenstander dat de stukken weer opgeborgen konden worden.

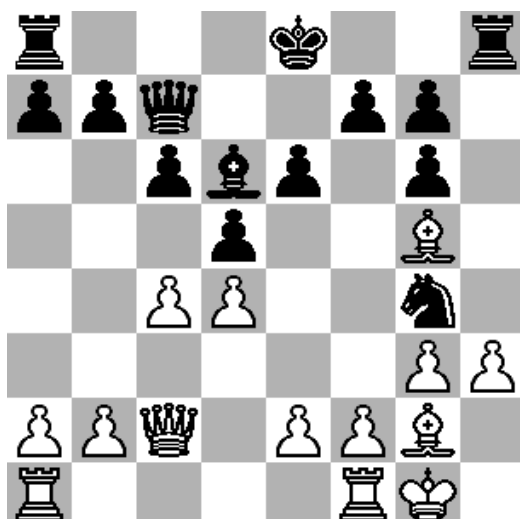
Aan bord 1, normaal gesproken toch wel goed voor een vol punt, werd na een Konings-Indiër van zeventien zetten theorie de vrede getekend. Peter verontschuldigde zich later voor het feit dat hij tegen een speler met 350 ELO punten minder niet tot winst was gekomen. Hij had tot een uur voor de wedstrijd nog op bed gelegen met rugklachten en voelde zich verre van fit. Zelf speelde ik aan bord acht Spaans en mijn tegenstander verkoos een ruilvariant waarbij na acht zetten de dames al van het bord waren, het gevolg was dan ook een bloedeloze remise na zeventien zetten.

De tegenstander van Dick Spel koos voor een wat ongebruikelijke opstelling in het Frans.

Wit heeft zojuist **22.c4?** gespeeld en dat hoort hem de pion op d4 te kosten! Zwart speelde hier echter **22...., Dh5?** en Dick antwoordde met **23.Kh1** wat logisch lijkt gezien de dreigingen van zwart. Wit had evenwel met 23.d5, exd5 24.Db4, Dh4 25.Dxd6+, Kg7 26.De5+, Df6 27.cxd5 een pion kunnen winnen. **23...., Dg5 24.Db4, Dd8 25.a5, b5 26.c5** (26.d5, Tg6 27.Tfe1 en wit heeft beter spel) **26...., dxc5 27.Dxc5+, Kg7 28.b4** en remise gegeven.

Birkhoff en Blijstra hadden geruild van bord en zo zat Wim (Birkhoff) met zwart aan bord drie. De partij ging gelijk op tot de volgende stelling na **15.h3** op het bord verscheen.

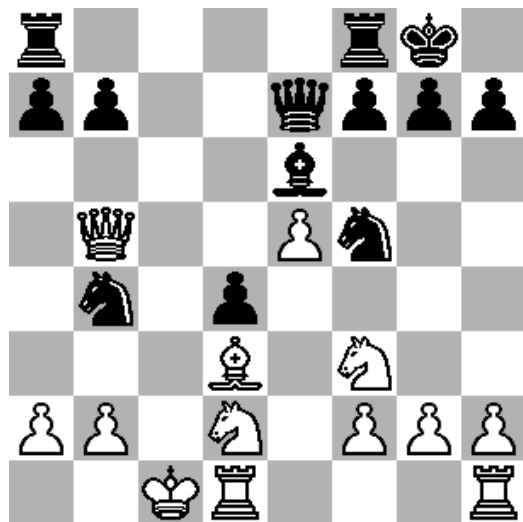

Hier speelde Wim **15...., Lxg3?** Pf6 was de enige zet. Natuurlijk slaat wit eerst de looper eraf en niet het paard want dan volgt 16., Lh2+ 17.Kh1, Lg1+ 18.Kxg1, Dh2 mat. **16.fxg3, Dxc3** niet Txh3? vanwege 17.Lf4 **17.Lf4?!** nu is het minder goed. Wit had 17.hxg4 moeten spelen, want hij loopt niet meer mat. **Dh4?** Zwart had hier met Pe3 18.Lxg3, Pxc2 meer partij kunnen bieden. **18.hxg4** en het is uit.

Gebrek aan vechtlust kan je Wim echter niet verwijten want hij gaf niet op en speelde met twee

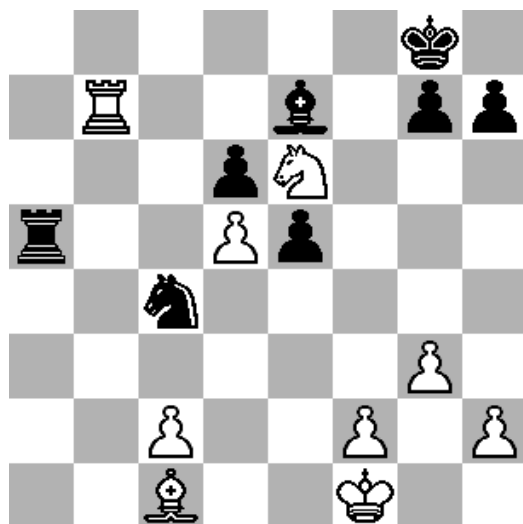
stukken minder in ruil voor twee pionnen gewoon door tot de 38^e zet en moest toen toch inzien dat hij verloren had.

De wissel van bord drie naar zeven pakte voor Wim Blijstra veel beter uit. Nu denk ik ook dat zijn tegenstander toen hij de naam Blijstra hoorde enigszins schrok. Wim Blijstra's zoon speelt namelijk bij Almere en wel in het eerste team in de 2^e klasse KNSB en is met een rating van 2122 een van de sterkere spelers van de club. Schaken leer je vaak van je vader dus Op het mentale vlak was de eerste tik al uitgedeeld en op het bord vielen ook rake klappen, kijk maar mee.

Na **17.Pc4??** had Wim direct met **17... Pxd3**
18.Txd3, Lxc4 **19.Dxc4, Tfc8** **20.Dxc8, Txc8** kunnen
winnen. Hij speelde het anders, maar wit verloor
later toch het paard op c4 en kwam er vervolgens niet
meer aan te pas. Wim maakte het bijzonder fraai af
en laat hiermee zien in goede vorm te verkeren. Dat
hij hoog op ranglijst van de interne competitie staat is
dan ook niet toevallig.

De stand was weer gelijk en met nog twee partijen gaande beloofde het een spannend slot te worden. Eric speelde aan bord zes een gesloten siciliaan en verkreeg langzaam maar zeker het initiatief. Na een gecompliceerd middenspel kreeg hij een remise aanbod maar dat mocht hij van wedstrijdleider André niet aannemen. Hij had met een ijzersterk paard op e6 zijn winnende troef al in handen.□

De stelling na **24.Txb7**: hier speelde zwart **24... Txd5?** maar had met **24. ... Ta1** nog wel kansen gehad. Nu maakte Eric het prachtig af met **25.Txe7, Td1+ 26.Kg2, Txc1 27.Txg7, Kh8 28.Tc7!** met mat dreiging **28... Kg8?!** na Pb6 moet wit het nog precies spelen: **29.Tb7, Pc8 30.Tf7!, h5 31.Tf8+, Kh7 32.Txc8 29.Txc4** en de buit was binnen.

Met nog één partij bezig en 4-3 voor ons kwam het dus op Rob Tijssens aan. Rob speelde een voor hem vertrouwde Siciliaan en kwam door goed stukkenspel niet in gevaar. Hij gebruikte ook nog veel minder tijd dan zijn tegenstander die zo zachtjes aan in tijdnood kwam. Met nog vier minuten op de klok en een slechtere stelling was zijn tegenstander dan ook blij met een halfje en wij natuurlijk ook want hiermee won WSC 1 de wedstrijd met $4\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$.

Casper Pieters